

Ρεπορτάζ **Ζ. ΤΣΩΛΗΣ - Ν. ΧΑΣΑΠΟΠΟΥΛΟΣ**

ΕΦΙΑΛΤΙΚΗ είναι η κατάσταση στην οικονομία και απειλεί με εκτροχιασμό τους προϋπολογισμούς των νοικοκυριών και των επιχειρήσεων, αλλά κυρίως την ίδια την κυβέρνηση. Ο πρώην πρωθυπουργός και επίτιμος πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. **Κ. Μητσοτάκης** προεξοφλεί ότι έρχεται φτώχεια και ζητεί «*θυσίες απ' όλους τους Έλληνες ανάλογα με τις δυνατότητες τους*».

Άμεση αλλαγή στην οικονομική πολιτική ζητούν υπουργοί. Μετά τον υπουργό ΠΕΧΩΔΕ κ. **Γ. Σουφλιά** ο οποίος ζήτησε επείγοντως μέτρα για την τόνωση των επενδύσεων, ο υφυπουργός Εξωτερικών κ. **Π. Δούκας** προτείνει στροφή της πολιτικής με «ριζοσπαστικές αποκρατικοποιήσεις» και «τη συμμετοχή των εργαζομένων».

Κορυφαίοι πολιτικοί και καθηγητές επί των οικονομικών εκτιμούν ότι η Ελλάδα, αφού πέτυχε την ένταξή της στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση – τον στόχο για τον οποίο εργάστηκε συστηματι-

κά την περίοδο 1996-2000 –, κινείται έκτοτε χωρίς όραμα και στόχο στην οικονομική πολιτική. Και μόνο από κεκτημένη ταχύτητα και τους κοινοτικούς πόρους διατηρεί ικανοποιητικό ρυθμό ανάπτυξης, όταν οι άλλες ευρωπαϊκές χώρες εισέρχονται σε ύφεση.

Σήμερα η οικονομική κρίση αποκαλύπτει ότι «ο βασιλιάς είναι γυμνός», η χώρα είναι υπερχρεωμένη και η οικονομία απειλείται. Οπως σημειώνει ο πρώην υπουργός Οικονομίας κ. **Στ. Μάνος** «*στο τέλος του 2008 το Δημόσιο Χρέος θα πλησιάσει τα 260 δισ. ευρώ. Στο τέλος του 2003, δύο μήνες πριν από τις εκλογές, ήταν 170 δισ. ευρώ. Το επιτόκιο με το οποίο δανειζόμαστε το Ελληνικό Δημόσιο είναι κατά 1,5% υψηλότερο από το επιτόκιο δανεισμού της Γερμανίας. Τον Ιανουάριο του 2003 ήταν 0,15%. Από εδώ και πέρα οι οικονομικές ασυναρτησίες και ο αφόρητος λαϊκισμός μπορούν να προκαλέσουν απότομη αύξηση του κόστους δανεισμού και να γονατίσουν κυριολεκτικά την ελληνική οικονομία*».

Αρα τα περιθώρια που υπάρχουν για κινήσεις τό-

ωσης της οικονομίας με δανεικά είναι στενά. Σε αυτό το πλαίσιο κερδίζουν έδαφος οι φωνές για αναδιανομή των πόρων και τον ενεργό ρόλο που πρέπει να έχει το τραπεζικό σύστημα στη στήριξη της οικονομίας, και για την απελευθέρωση της οικονομικής πολιτικής από τον ασφυκτικό κλοιό του Συμφώνου Σταθερότητας.

Ο πρώην υπουργός κ. **Γ. Παπαντωνίου** υπογραμμίζει ότι «*οι Έλληνες τραπεζίτες είναι οι μόνοι που συνεχίζουν να έχουν κέρδη το 2008. Αρα δεν έχουν καμία απολύτως δικαιολογία να μην ανοίξουν την κάνουλα πάλι και να δώσουν χρήματα σε μικρομεσαίους*». Και καλεί την κυβέρνηση να προχωρήσει ακόμη και σε «μερικές κρατικοποιήσεις» αν κριθεί αναγκαίο.

Είναι αξιοσημείωτο ότι από όποια πολιτική πρόταση και αν προέρχονται οι ερωτηθέντες, όλοι συμφωνούν ότι η κυβέρνηση πρέπει να διαπραγματευτεί με τις Βρυξέλλες ένα πακέτο στήριξης της οικονομίας, υπερβαίνοντας τα όρια της Συνθήκης του Μάαστριχτ

Επτά πολιτικοί και οικονομολόγοι προτείνουν μέτρα για την αντιμετώπιση της κρίσης

Εφιαλτική η κατάσταση της οικονομίας

Γ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

Πρώην υπουργός Οικονομίας

«Μερική κρατικοποίηση τραπεζών»

«Απέναντι στην παγκόσμια κρίση η σημερινή Ελλάδα διαθέτει ένα πλεονέκτημα: συμμετέχει στην ευρωζώνη. Χωρίς το ευρώ θα αντιμετώπιζε συνεχείς υποτιμήσεις, εκτίναξη του πληθωρισμού και εξαιρετικά υψηλά επιτόκια. Ομως, υπάρχουν σημαντικές αδυναμίες στην οικονομία που οφείλονται σε πράξεις και παραλείψεις της σημερινής κυβέρνησης. Πρώτον, ο εκτροχιασμός του προϋπο-

λογισμού, σε συνδυασμό με την απώλεια αξιοπιστίας μετά την «απογραφή», περιορίζει τα δημοσιονομικά περιθώρια. Ηδη η Ελλάδα δανειζεται με κόστος κατά 40% υψηλότερο σε σχέση με τη Γερμανία. Ωστόσο η κρίση είναι πιθανό να προσλάβει επικίνδυνες διαστάσεις. Πρέπει να ληφθούν άμεσα στοχευμένα μέτρα στήριξης αδύναμων ομάδων, ιδιαίτερα χαμηλόμισθων, χαμηλοσυνταξιούχων και ανέργων, να μειωθούν οι φόροι στα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα, και να ενισχυθούν οι δημόσιες επενδύσεις. Επίσης, να ανακληθεί η κατάρνηση του αφορολόγητου ορίου για τους αυτοαπασχολούμενους. Πρέπει να ανασταχθεί το σχέδιο διάσωσης των τραπεζών καθιστώντας υποχρεωτική την εισροή κεφαλαίων στις προβληματικές τράπεζες, ακόμη και με μερική ή ολική κρατικοποίηση.

Δεύτερον, η απουσία μεταρρυθμίσεων έχει εξασθενήσει την οικονομία. Η ώθηση που εξασφάλισε η ένταξη στην ΟΝΕ εξαντλείται. Η ανάκαμψη προϋποθέτει δομικές αλλαγές. Κατάργηση κλειστών επαγγελματιών, εξάλειψη μεσαζόντων, αναβάθμιση εκπαίδευσης, καταπολέμηση γραφειοκρατίας και διαφθοράς, αποτελούν κρίσιμες τομές για την επάνοδο σε υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης».

ΣΤ. ΜΑΝΟΣ

Πρώην υπουργός Οικονομίας

«Ζητείται μόνιμος υπουργός Οικονομικών»

«Όσα έπρεπε εδώ και χρόνια να γίνουν, δεν έγιναν και τώρα μπαίνουμε σε κρίση. Κρίση

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ

Πρώην πρωθυπουργός

«Έρχεται φτώχεια, απαιτούνται νέες θυσίες»

«Πρέπει να πληροφορήσουμε με απόλυτη ειλικρίνεια τον λαό για την πάρα πολύ δύσκολη κατάσταση στην οποία βρίσκεται η ελληνική οικονομία. Είναι προφανές ότι αυτό που οφείλουμε σήμερα να πράξουμε είναι: να στρέψουμε αμέριστη την προσοχή μας προς το ποσοστό του ελληνικού λαού που ζει κάτω από τα όρια της φτώχειας. Όλοι οι υπόλοιποι Έλληνες να είμαστε έτοιμοι να ανεχτούμε θυσίες ανάλογα με τις δυνάμεις μας, όπως άλλωστε ορίζει το Σύνταγμά μας. Οι μεταρρυθμίσεις πρέπει να προχωρήσουν αποφασιστικά και γρήγορα για να ξαναγίνει η Ελλάδα ανταγωνιστική στον διεθνή χώρο. Περιθώρια για λαϊκισμό είναι βέβαιον ότι πλέον δεν υπάρχουν».

που ξεκίνησε μεν αλλού, αλλά θα δείξει τη μαγιά της εδώ.

Τι μπορεί να γίνει τώρα;

1. Τάξη στο υπουργείο Οικονομικών. Με την άμεση αυτόνομή του από το υπουργείο Οικονομίας – τώρα πριν από τον προϋπολογισμό – και την τοποθέτηση πανίσχυρου εξωκοινοβουλευτικού υπουργού τύπου, ας πούμε, Βουρλούμη. Οχι τόσο για τα έσοδα, αλλά για τον κατακόρυφο περιορισμό της

σπατάλης και της κλεψιάς. Μόνο ένα ισχυρό, λειτουργικό και αποτελεσματικό υπουργείο Οικονομικών θα μπορέσει να επιβάλει τάξη στο χάος των υπουργείων, των νοσοκομείων, των ΟΤΑ, των Ταμείων, των φαρμάκων και των ΔΕΚΟ τύπου ΟΣΕ. Μόνο ένα νέο υπουργείο Οικονομικών μπορεί να επανεξετάσει συνολικά το φορολογικό σύστημα.

2. Ενίσχυση των επενδύσεων. Με το άμεσο ξεμπλοκάρισμα των μεγάλων ιδιωτικών επενδύσεων που στην πλειοψηφία τους λιμνάζουν στα συρτάρια της γραφειοκρατίας του ΥΠΕΧΩΔΕ ή στα γρανάζια του Συμβουλίου της Επικρατείας. Με τη μετατόπιση των δημοσίων επενδύσεων προς όφελος συγχρηματοδοτού-

μένων επενδύσεων, έτσι ώστε τα περιορισμένα λεφτά του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων να πιάνουν τόπο. Μεγάλες συγχρηματοδοτούμενες επενδύσεις σε δίκτυα ηλεκτρικής ενέργειας για να διευκολυνθούν οι επενδύσεις σε Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας και επίσης μεγάλες συγχρηματοδοτούμενες επενδύσεις σε μονάδες αφαλάτωσης. Συγχρηματοδοτούμενες επενδύσεις σε όλα τα αεροδρόμια και ιδιωτικοποίησή τους κατά το πρότυπο του «Ελ. Βενιζέλος». Επέκταση της Αττικής οδού χωρίς λεφτά με αντάλλαγμα την παράταση της σύμβασης παραχώρησης.

3. Περιορισμός του διάχυτου κόστους με την περικοπή υποχρεωτικών αμοιβών σε δικηγόρους, συμβολαιογράφους, μηχανικούς κ.λπ. Κατάργηση του Νόμου 128/75 που επιβαρύνει τα επιτόκια των δανείων των επιχειρήσεων κατά 0,60%, δόθηκε για την προώθηση των εξαγωγών. Δραστικός περιορισμός των κλειστών επαγγελματιών, ιδίως εκείνων που σχετίζονται με τις μεταφορές».

Π. ΔΟΥΚΑΣ

Υφυπουργός Εξωτερικών

«ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΕΣ ΑΠΟΚΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ»

«Η τόνωση της οικονομικής δραστηριότη-

τας, της επιχειρηματικότητας και η αρωγή των ασθενέστερων είναι οι αναγκαίες δράσεις που πρέπει να αναλάβουμε για να αντιμετωπίσουμε την οικονομική κρίση και να αλλάξουμε το αρνητικό κλίμα για την κυβέρνηση. Τα μέτρα που προτείνω στην παρούσα φάση είναι οι ριζοσπαστικές αποκρατικοποιήσεις (με συμμετοχή των ίδιων των εργαζομένων στις ΔΕΚΟ), η απελευθέρωση αγορών, η βελτίωση της λειτουργίας του Δημοσίου, που θα οδηγήσουν στην προσέλκυση ξένων επενδύσεων. Ακόμη χωροταξικά κίνητρα για να μπορεί να χτίσει ο Έλληνας και στις εκτός σχεδίου περιοχές, ώστε να ανασάνει η οικοδομή. Για τις επιχειρήσεις, είναι ανάγκη να κλείσουν τις φορολογικές τους εκκρεμότητες, με έκπτωση μέχρι 50% στο κόστος της περαίωσης. Ακόμη είναι αναγκαία η αναδιαπραγμάτευση με την Ευρωπαϊκή Ένωση των περιορισμών του Συμφώνου Σταθερότητας με στόχο να εξαιρεθούν οι αμυντικές δαπάνες από το έλλειμμα».

ΛΟΥΚΑ Τ. ΚΑΤΣΕΛΗ

Βουλευτίς Επικρατείας ΠαΣοΚ

«Ανατροπή της οικονομικής πολιτικής»

«Η Ελλάδα βρίσκεται σε κρίσιμο σταυροδρόμι. Η χρηματοπιστωτική κρίση βρήκε την οικονομία ανοχώρωτη και αποδυναμωμένη εξαιτίας της οικονομικής πολιτικής της κυβέρνησης τα πέντε τελευταία χρόνια. Πολιτική που συμπύκωσε τα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα με νέους φόρους, τροφοδότησε την ακρίβεια, «πάγωσε» την αγορά, συρρίκνωσε τις δημόσιες επενδύσεις.

Η κυβέρνηση, δυστυχώς, συνεχίζει την ίδια οικονομική πολιτική ακόμη και σήμερα που ο κίνδυνος της ύφεσης και της ανεργίας επιβάλλουν την ανατροπή της.

Το ΠαΣοΚ έχει ρεαλιστικό σχέδιο για έξοδο από την κρίση, που στηρίζεται σε τρεις πυλώνες:

Η διεθνής κρίση του χρηματοπιστωτικού συστήματος πλήττει ήδη τα χρηματιστήρια, ενώ η ελληνική κυβέρνηση και τα κόμματα ανησυχούν πλέον για τις επιπτώσεις της στην πραγματική οικονομία

1. Την παροχή ρευστότητας στην πραγματική οικονομία. Προτείνουμε τη δημιουργία Ειδικού Ταμείου Αναχρηματοδότησης, που θα παρέχει ρευστότητα στις τράπεζες, υπό τον όρο την αναχρηματοδότηση ή την παροχή νέων δανείων, με χαμηλό κόστος δανεισμού, προς μικρομεσαίες, εξαγωγικές επιχειρήσεις και νοικοκυριά.

2. Τη στήριξη των δανειοληπτών και την προστασία τους από καταχρηστικές πρακτικές των τραπεζών. Το "πάγωμα" των δανειακών υποχρεώσεων ως το τέλος του 2009 και τη δυνατότητα αναχρηματοδότησης ληξιπρόθεσμων οφειλών, σε στοχευμένες κοινωνικές ομάδες και μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

3. Την τόνωση της αγοράς με επαναφορά του αφορολόγητου στους ελεύθερους επαγγελματίες, στήριξη των τουριστικών επιχειρήσεων που θα πληγούν ιδιαίτερα και ανακατανομή του φορολογικού βάρους».

Ι. ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ

Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών, επιστημονικός διευθυντής του IOBE

“Η δική μας κρίση ξεσπά τώρα”

«Η Ελλάδα πρέπει να αισθάνεται τυχερή που συμμετέχει στην ευρωζώνη εάν αναλογιστεί κάποιος τι θα της συνέβαινε εάν βρισκόταν εκτός, τα μαθήματα από τη διεθνή οικονομική κρίση είναι πολλά. Τα άμεσα σχετίζονται με την ανάγκη επίτευξης δημοσιονομικής επάρκειας στις ευνοϊκές φάσεις του οικονομικού κύκλου προκειμένου να αντιμετωπίζονται οι δυσκολίες στις πτωτικές φάσεις, τον ρόλο των εποπτικών αρχών, τη θεσμική συγκρότηση της οικονομίας.

Τα έμμεσα σχετίζονται με την ανάγκη ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας και ευελιξίας της οικονομίας, παράλληλα με την ενίσχυση του κοινωνικού κράτους για την προστασία των αδύναμων πολιτών. Η κρίση καθιστά την εφαρμογή ενός νέου αναπτυξιακού και κοινωνικού προτύπου άμεση προτεραιότητα. Το νέο αυτό πρότυπο πρέπει να στηριχθεί σε τέσσερις άξονες:

1. Σε προσαρμογή της συνολικής ζήτησης, κυρίως των δημοσίων οικονομικών και

του ελλείμματος του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών, με σχέδιο τετραετίας.

2. Σε ενίσχυση της συνολικής προσφοράς μέσω της ανταγωνιστικότητας και των εξαγωγών.

3. Στη θεσμική ανασυγκρότηση και βελτίωση της λειτουργίας του κράτους δικαίου.

4. Στο πιο αποτελεσματικό κοινωνικό κράτος».

ΓΚ. ΧΑΡΔΟΥΒΕΛΗΣ

Καθηγητής του Πανεπιστημίου Πειραιά

“Οι δύο άμεσοι κίνδυνοι”

«Το 2009 και τα επόμενα χρόνια, οι ρυθμοί αύξησης της κατανάλωσης θα μειωθούν σημαντικά και μαζί τους και ο ρυθμός αύξησης του ΑΕΠ. Είναι όμως πιθανό και ένα

χειρότερο σενάριο μιας αρχικής ύφεσης, η οποία δεν θα ξεπεραστεί αλλά θα ακολουθηθεί από μακρά περίοδο στασιμότητας. Δύο είναι οι άμεσοι κίνδυνοι:

1. Η μεγάλη μείωση στην παροχή πιστώσεων προς τις επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά, η οποία αν συνεχιστεί θα φέρει πολύ μεγάλη ύφεση, και

2. Η μέχρι πρότινος διαφαινόμενη μείωση του ρυθμού αύξησης των δημοσίων επενδύσεων. Ο πρώτος κίνδυνος είναι ορατός τους τελευταίους δύο μήνες, μαζί με την επιδείνωση της κρίσης. Πηγάζει από την έλλειψη εμπιστοσύνης στις αγορές και τη συνακόλουθη δυσκολία διακίνησης του χρήματος ανάμεσα στις τράπεζες και τις τράπεζες και τους πελάτες τους.

Είναι σημαντικό όχι μόνον να ενεργοποιηθεί το πακέτο των εγγυήσεων και προνομιούχων μετοχών των 28 δισ. ευρώ, αλλά και να δοθούν περαιτέρω καινοτόμες λύσεις.

Ο δεύτερος κίνδυνος μπορεί να αποφευχθεί αν η ελληνική κυβέρνηση εντατικοποιήσει τα έργα του ΚΠΣ και στοχεύσει σε πολύ υψηλότερες δημόσιες επενδυτικές δαπάνες, έστω κι αν αυτό την αναγκάσει να ξεπεράσει προσωρινά το επιτρεπτό όριο του δημοσιονομικού ελλείμματος».

■ Οι συζητήσεις του κ. Παπανδρέου με τους τραπεζίτες έφεραν στο προσκήνιο τον πόλεμο μεταξύ των πιστωτικών ιδρυμάτων

Τραπεζικός εμφύλιος στη Χαριλάου Τρικούπη

Ρεπορτάζ **ΑΓΓ. ΚΩΒΑΙΟΣ**

Η κρίση στον τραπεζικό τομέα και ειδικότερα στις σχέσεις μεταξύ των τραπεζιτών ξεδιπλώθηκε την προηγούμενη εβδομάδα, κατά τις συναντήσεις του κ. Γ. Παπανδρέου με τα στελέχη των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων. Οι συζητήσεις που έγιναν στη Χαριλάου Τρικούπη αποκάλυψαν με τρόπο που λίγοι ανέμεναν ότι, πέραν όλων των άλλων προβλημάτων, στον τραπεζικό κλάδο μαίνεται ένας σκληρός εμφύλιος πόλεμος.

Μακρά συζήτηση έγινε στις διαδοχικές αυτές συναντήσεις για το περίφημο πακέτο ρευστότητας των 28 δισ. ευρώ που έχει εξαγγείλει η κυβέρνηση. Κάποιες τράπεζες έδειξαν ότι δεν μπορούν να μην υπαχθούν στο μέτρο, κάποιες άλλες ότι θα υπαχθούν διασφαλίζοντας κάποιους προνομιακούς όρους, ενώ ως μία κατηγορία από μόνος του εμφανίστηκε ο κ. Α. Βγενόπουλος.

Όλοι είχαν να προσάψουν κάτι στους άλλους. Σχεδόν όλοι δε, ξεκινώντας από τον κ. **Ι. Κωστόπουλο** και καταλήγοντας στους κκ. **Μιχ. Σάλλα** και **Ν. Νανόπουλο**, εξεδίλωσαν την ενόχλησή τους για τη στάση που έχει τηρήσει ο διοικητής της Εθνικής κ. **Τ. Αράπογλου**.

Ως διοικητής του μεγαλύτερου αυτή τη στιγμή πιστωτικού ιδρύματος της χώρας, εμφανίστηκε να δηλώνει επιφυλακτικός με όσα έχει εξαγγείλει η κυβέρνηση, έδειξε όμως ότι στόχος του είναι να διασφαλίσει έναν κυρίαρχο ρόλο στο τραπεζικό πεδίο, εκμεταλλευόμενος την κρίση. Είπε ότι δεν έχει πρόβλημα ρευστότητας (μεταξύ όλων των άλλων και επειδή από την πρώτη στιγμή που εμφανίστηκε η κρίση στον ορίζοντα ακολούθησε μια τακτική που του εξασφάλισε μεταφορές πολλών κεφαλαίων από μικρότερες τράπεζες). Αυτό είναι και ένα κρίσιμο στοιχείο που έχει στρέψει τους υπόλοιπους τραπεζίτες εναντίον του κ. Αράπογλου.

Με τα λεγόμενά του δεν έδειξε ότι «καίγεται» να υπαχθεί στο μέτρο, άφησε όμως να εννοηθεί ότι, αν διασφαλιστεί ο ρόλος της Εθνικής στο τραπεζικό σκηνικό, θα είναι διατεθειμένος να λειτουργήσει ως «λαγός», τον οποίο αναγκαστικά θα ακολουθήσουν οι άλλες τράπεζες.

Οι κκ. Σάλλας και Νανόπουλος, από την πλευρά τους, άνοιξαν μέχρις ενός σημείου τα χαρτιά τους στον κ. Παπανδρέου. Λέγοντας και δείχνοντας ότι η άποψή τους εί-

ναι ότι στα μέτρα ενίσχυσης της ρευστότητας πρέπει να υπαχθούν υποχρεωτικά όλες οι τράπεζες, στην ουσία επιβεβαίωσαν την έκταση του προβλήματος στον τραπεζικό χώρο και πάντως σε ό,τι αφορά τις δικές τους επιχειρήσεις. Οι δύο τραπεζίτες διατηρούν τις επιφυλάξεις τους ως προς τον ρόλο της Εθνικής Τράπεζας και αναμένουν αποσαφήνιση των σχεδίων της κυβέρνησης. Πάντως η συνομιλία τους με το οικονομικό επιτελείο του προέδρου του ΠαΣοΚ περιείχε πολλά στοιχεία τα οποία εκτιμήθηκαν ως ενδεικτικά της εξασθένησης των ιδρυμάτων τους και αγωνίας για την εξασφάλιση ρευστότητας.

Ο κ. Βγενόπουλος είχε τη μακρότερη συνομιλία με τον κ. Παπανδρέου και αποκάλυψε τις διαθέσεις του για μία ακόμη φορά. Ανέφερε, μεταξύ άλλων, ότι αντιμετωπίζει την ελληνική τραπεζική αγορά ως ένα κλειστό σύστημα με σαθρά θεμέλια, το οποίο λειτουργεί με νοοτροπία κλειστού κλαμπ, και επανέλαβε ότι δεν μπορεί οι μεγαλομέτοχοι των τραπεζών να μη βάζουν το χέρι στην τσέπη και να αναμένουν κρατικές ενισχύσεις. Εξαπέλυσε επιθέσεις λέγοντας ότι οι μεγάλες τράπεζες παίζουν σκοτεινά παιχνίδια και τόνισε ότι δεν πρόκειται να ενταχθεί στο πακέτο ενίσχυσης της κυβέρνησης.

Όπως όμως διευκρινίζουν όσοι γνωρίζουν την τραπεζική αγορά, ο κ. Βγενόπουλος τηρεί εκ του ασφαλούς μια τέτοια στάση, καθώς λόγω κεφαλαιακής σύνθεσης και συμμετοχής πολλών ξένων επενδυτών, ακόμη και αν επιθυμούσε να υπαχθεί στη ρύθμιση, θα δικαιούταν ένα πολύ μικρό μερίδιο από τα 28 δισ. ευρώ. Κάτι αντίστοιχο ισχύει και για την Εμπορική Τράπεζα, η οποία ελέγχεται κατά το πλείστον από γαλλικά κεφάλαια. Γι' αυτό και η συζήτηση του κ. Παπανδρέου με τον διευθύνοντα σύμβουλο του ιδρύματος κ. **Α. Κροντηρά** περιορίστηκε μάλλον σε τυπικές διαπιστώσεις.

Το πρόβλημα των τραπεζών καταδείχθηκε στο πλαίσιο των ίδιων αυτών συζητήσεων από τις κατηγορηματικές αρνήσεις όλων των στελεχών στην πρόταση του κ. Παπανδρέου για μείωση των επιτοκίων σε καταναλωτικά δάνεια και πιστωτικές κάρτες. Σαφής ήταν η αρνητική απάντηση και του κ. Κωστόπουλου, ενώ η στάση αυτή δικαιολογήθηκε, μεταξύ άλλων, από τη διάγκωση των επισφαλειών των τραπεζών: μία ακόμη έμμεση αλλά σαφής ομολογία του προβλήματος.

Ο πρόεδρος του ΠαΣοΚ κ. Γ. Παπανδρέου με τον πρόεδρο της Alpha Bank κ. Γιάννη Κωστόπουλο κατά τη συνάντησή τους στη Χαριλάου Τρικούπη την περασμένη εβδομάδα